

NOTAT

25. marts 2011

Udkast til evt. ny dansk liste om vigtige begivenheder i tv

Problemstilling

Der skal ifølge medieaftalen for 2011-2014 igangsættes et udredningsarbejde med det formål at komme med forslag til, hvordan en dansk ordning om udnyttelse af rettigheder til tv-transmission af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig betydning kunne se ud. Den nærmere udformning af ordningen skal ske efter drøftelse med idrætsorganisationerne og tv-stationerne. En sådan ordning skal udarbejdes i overensstemmelse med AVMS-direktivet.

Kulturministeriet har den 17. februar 2011 afholdt et møde med idrætsorganisationerne og de relevante tv-stationer. Grundlaget for mødet var det vedlagte problemkatalog.

Baggrund

EU's regler om visning af vigtige begivenheder i tv er fastlagt i art. 3a i direktivet om "tv uden grænser" og overført uændret i artikel 3 j det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet). Reglerne er bredt formulerede, og det er nødvendigt at fastsætte mere detaljerede regler på nationalt plan.

Der skal være tale om begivenheder – nationale eller internationale - som er organiseret af en organisation eller en person, der har ret til at sælge de rettigheder, der knytter sig til begivenhederne.

Regelsættet skal desuden bl.a. omfatte bestemmelser om direkte eller forskudt transmission, og om begivenheden skal transmitteres i sin fulde udstrækning eller i uddrag. Begivenhederne skal kunne ses af en betydelig del af befolkningen på gratis tv. Gratis betyder i denne forbindelse, at der ikke skal betales særskilt for kanalen, ud over licens og abonnementsafgift til kabelanlæg.

De nationale ordninger skal godkendes af Kommissionen.

Øvrig nødvendig regulering – f.eks. af hvordan man løser tvister – er op til medlemslandene selv.

Udkast til evt. ny dansk ordning om visning af vigtige begivenheder i tv

I det følgende redegøres der for hovedpunkterne i en evt. ny dansk ordning. Der henvises i den forbindelse til, hvorledes reglerne var i den danske ordning, der var gældende i perioden 1998-2002.

Listens begivenheder

- OL, sommer- og vinterlege: Legene i deres helhed

- VM og EM i fodbold (herrer): Alle kampe med dansk deltagelse samt semifinaler og finaler
- VM og EM i håndbold (herrer og damer): Alle kampe med dansk deltagelse samt semifinaler og finaler
- Danmarks VM- og EM-kvalifikationskampe i fodbold (herrer)
- Danmarks VM- og EM-kvalifikationskampe i håndbold (herrer og damer).

Listen er lig med en tidligere liste, idet Danmarks VM- og EM-kvalifikationskampe i håndbold for herrer dog er tilføjet.

Krav til udsendelsestidspunkt

Som udgangspunkt skal begivenhederne sendes direkte og i deres helhed. OL er dog undtaget fra denne regel. En tv-station, der har erhvervet rettigheder til OL kan – med IOC's tilladelse – frasælge dele af rettighederne.

De foreslåede regler svarer til de tidligere regler, idet tilføjjelsen om at de tv-stationer, som har erhvervet rettighederne til OL, kan videresælge de OL-begivenheder, som de ikke selv ønsker at sende, til andre tv-stationer, er ny.

Krav til dækningsprocent

For at kunne sende en listet begivenhed med eneret skal en tv-station dække to tredjedele af de danske husstande. Ved dækning forstås, at en bestemt andel af danske husstande (på udsendelsestidspunktet) kan modtage kanalen, uanset om den modtages ved hjælp af satellit, kabel eller jordbaseret udsendelse.

Hvis en tv-station, som ikke opfylder dette krav, har erhvervet rettigheder til en listet begivenhed, kan tv-stationen enten tilbyde rettighederne til en tv-station, der opfylder kravet, eller beslutte, at rettighederne ikke skal udnyttes. Hvis der ikke er nogen af de kvalificerede tv-stationer, der ønsker at købe rettighederne, kan den station, der har erhvervet rettighederne, selv udnytte dem.

I den tidligere ordning var dækningskravet 90 pct. En nedsættelse af dækningskravet vil have den konkurrencemæssige fordel, at også andre end DR's og TV 2's kanaler - eksempelvis TV 3 - vil være kvalificeret.

Definition på "gratis"

En tv-kanal skal ikke alene opfylde det ovennævnte dækningskrav; den skal også være "gratis". Ved "gratis" forstås, at den ikke koster husstanden mere end 30 kr. (inkl. moms), såfremt den sælges enkeltvis, eller når den indgår i en programpakke, hvor gennemsnitsprisen per kanal ikke overstiger 30 kr. pr. måned.

Det vil i givet fald – dvs. såfremt der opstår tvivl om hvorvidt en tv-kanal er berettiget til at sende en listet begivenhed med eneret – betyde, at tv-distributørerne skal oplyse over for tv-stationerne, hvad gennemsnitsprisen er for pakkernes kanaler. Forpligtelsen til at afgive sådanne oplysninger vil mest hensigtsmæssigt kunne fastsættes i aftalerne mellem tv-selskaberne og distributørerne om distribution af de forskellige kanaler.

"Gratis" var i den tidligere ordning defineret som kanaler, som ikke kostede over 25 kr. per måned. De ovennævnte 30 kr. svarer til definitionen på en såkaldt "high pay" kanal i "must carry"-bekendtgørelsen og i Boxere TVs distributionstilladelse.

Løsning af tvister

I tilfælde af, at en tv-station, der har købt rettighederne til en listet begivenhed uden selv at have den tilstrækkelige dækning til at sende begivenheden med eneret, ikke kan blive enig om prisen med de tv-stationer, som er potentielle købere, kan Konkurrencerådet anmodes om at komme med en udtalelse om prisen efter konkurrenceloven om prisansættelse ud fra forholdene i et konkurrencebaseret marked, hvis en af parterne eller en domstol eller en administrativ myndighed beder om det. I tilfælde af fortsat uenighed efter den omtalte udtalelse må sagen afgøres ved en domstol.

Tvistløsningsmekanismen svarer til den ordning, der var gældende i 1998-2002.

Tilsyn mv.

Det er Radio- og tv-nævnet, der fører tilsyn med, at de danske tv-stationer overholder reglerne i radio/tv-loven. Efter loven kunne overtrædelse af reglerne give bøde eller inddragelse af programtilladelsen under den tidligere ordning. Med hensyn til de danske tv-stationer, der er etableret i England, føres tilsynet af den tilsvarende britiske myndighed, Ofcom.

Bilag: Problemkatalog

NOTAT

2. februar 2011

Problemkatalog vedr. ny dansk liste om vigtige begivenheder i tv

Problemstilling

Der skal ifølge medieaftalen for 2011-2014 igangsættes et udredningsarbejde med det formål at komme med forslag til, hvordan en dansk ordning om udnyttelse af rettigheder til tv-transmission af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig betydning kunne se ud. Den nærmere udformning af ordningen skal ske efter drøftelse med idrætsorganisationerne og tv-stationerne. En sådan ordning skal udarbejdes i overensstemmelse med AVMS-direktivet.

Baggrund

EU's regler om visning af vigtige begivenheder i tv er fastlagt i art. 3a i direktivet om "tv uden grænser" og overført uændret i artikel 3 j det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester. Reglerne er bredt formulerede, og det er nødvendigt at fastsætte mere detaljerede regler på nationalt plan.

Der skal være tale om begivenheder – nationale eller internationale - som er organiseret af en organisation eller en person, der har ret til at sælge de rettigheder, der knytter sig til begivenhederne.

Regelsættet skal desuden bl.a. omfatte bestemmelser om direkte eller forskudt transmission, og om begivenheden skal transmitteres i sin fulde udstrækning eller i uddrag. Begivenhederne skal kunne ses af en betydelig del af befolkningen på gratis tv. Gratis betyder i denne forbindelse, at der ikke skal betales særskilt for kanalen, ud over licens og abonnementsafgift til kabelanlæg.

De nationale ordninger skal godkendes af Kommissionen.

Øvrig nødvendig regulering – f.eks. af hvordan man løser tvister – er op til medlemslandene selv.

Reglerne blev i 1998 gennemført i Danmark i en bekendtgørelse, der fastsatte, at 90 pct. af befolkningen skulle kunne modtage begivenheden – deraf fulgte, at kun DR og TV 2 var kvalificerede, idet den kombinerede kabel- og satellit-dækning, som øvrige tv-stationer opnåede, lå på omkring 70 pct.

Afgrænsning af de vigtige begivenheder

DR og TV 2 skulle ifølge reglerne have tilbud om at købe rettigheder til følgende begivenheder:

- OL, sommer- og vinterlege: Legene i deres helhed
- VM og EM i fodbold (herrer): Alle kampe med dansk deltagelse samt semifinaler og finaler

- VM og EM i håndbold (herrer og damer): Alle kampe med dansk deltagelse samt semifinaler og finaler
- Danmarks VM- og EM-kvalifikationskampe i fodbold (herrer)
- Danmarks VM- og EM-kvalifikationskampe i håndbold (damer).

Den danske liste over vigtige begivenheder blev afskaffet med virkning fra 1. januar 2002.

Problemkatalog vedr. en evt. ny ordning

Listens begivenheder

Det skal overvejes, om listens indhold skal ændres – afhængigt af, hvad der er særlig vigtigt i dag. Det skal dog bemærkes, at det skal sandsynliggøres, at de valgte begivenheder er af væsentlig samfundsmæssig interesse. Det var derfor et krav i den tidligere ordning, at den enkelte begivenhed var af interesse for andre end dem, der normalt følger den pågældende sportsgren, at den tilhørte en sportsgren, som traditionelt er centralt placeret i dansk idrætskultur, og at den almindeligvis blev fulgt af mange seere.

Der var ingen kulturbegivenheder på den tidligere liste, fordi det skønnedes, at der ikke var nogen, der på samme måde som sportsbegivenheder kunne samle nationen, og som købes med eneret. Det bør overvejes, om der i dag er sådanne kulturbegivenheder, som det ville være naturligt at sætte på listen.

Overvejelse: Den tidligere liste bevares med den tilføjelse, at også herrehåndbold i Danmarks VM- og EM-kvalifikationskampe i håndbold kommer på listen. Derudover kan der tilføjes kulturelle begivenheder, som opfylder de samme betingelser – dvs. at de er af interesse for andre end dem, der normalt følger begivenheder af den art, at de er centralt placeret i dansk kulturliv, og at de almindeligvis følges af mange seere.

Krav til udsendelse af begivenhederne

Det skal besluttes, om begivenhederne skal sendes i deres helhed eller evt. i uddrag. Alle begivenhederne på den tidligere liste skulle sendes i deres helhed. Mht. til OL er der anledning til at modificere den tidligere ordlyd, idet det ikke er muligt at sende alt – dels fordi der er flere sideløbende begivenheder, dels fordi der også skal være plads til andet end OL i sendefladen. Som den tidligere ordning var udformet, var der mulighed for at sende dele af en begivenhed (f.eks. OL). Men der kunne opstå tvivl om, hvordan det skulle foregå i praksis, da legene "i deres helhed" var omfattet af listen.

Det skal besluttes, om begivenhederne skal sendes direkte eller tidsforskudt. I den tidligere ordning var det et krav, at begivenhederne skulle sendes direkte, med mindre objektive forhold gjorde det mere hensigtsmæssigt at sende dem tidsforskudt – som f.eks. at de fandt sted om natten dansk tid, eller begivenheden bestod af flere sideløbende begivenheder – som f.eks. OL – eller den direkte udsendelse ville kræve flytning af en anden vigtig begivenhed (som ikke er en listet begivenhed).

Overvejelse: Som udgangspunkt skal de listede begivenheder sendes i deres helhed og direkte. OL er i en særlig klasse, idet ingen tv-station kan sende hele OL. Det skal un-

dersøges, om det vil være muligt for en tv-station, der har erhvervet rettigheder til at sende OL, at videresælge de OL-begivenheder, som de ikke selv ønsker at sende, til andre tv-stationer.

Hvilke tv-stationer har ret

Det er et krav i direktivet, at tv-stationen skal være næsten landsdækkende (formuleringen er, at man ikke må forhindre en betydelig del af befolkningen i at følge begivenheden) og gratis (bortset fra licens og abonnementsbetaling til kabelanlæg). I den tidligere ordning betød det, at tv-stationen skulle dække 90 pct. af befolkningen for at kunne sende en begivenhed på listen med eneret, hvorved alene DR og TV 2 var kvalificerede. De satellitbårne kanaler som TV 3 og TvDanmark dækkede omkring 70 pct. af befolkningen, incl. viderefordeling i kabelanlæg. Det skal bemærkes, at man f.eks. i Tyskland har fastsat en lavere grænse, nemlig to tredjedele af husstandene. I Østrig er grænsen 70 pct.

Det er nødvendigt at undersøge konkret, hvilke tv-kanaler der har den fornødne dækning på udsendelsestidspunktet. Ved dækning forstås, at en bestemt andel af danske husstande kan modtage kanalen, uanset om den modtages ved hjælp af satellit, kabel eller jordbaseret udsendelse. Tilstrækkelig dækning kan også opnås ved hjælp af flere kanaler.

Det er en indbygget forudsætning i ordningen, at eneretshaveren har ret til at sende begivenheden alene, uanset kanalens dækningsgrad, hvis ingen landsdækkende kanaler ønsker at købe rettighederne.

Overvejelse: En tv-station er "næsten landsdækkende", når den dækker to tredjedele af husstandene. Det vil have den konkurrencemæssige fordel, at også andre end DR's og TV 2's kanaler vil være kvalificeret. *Ulempen* er naturligvis, at ved at gøre det muligt for flere kanaler, der dækker et mindre område end DR og TV 2, får færre seere mulighed for at følge begivenhederne.

Hvad betyder "gratis"?

Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt for en tv-kanal at være landsdækkende – den skal også være "gratis". Spørgsmålet om definitionen på "gratis" skal afklares. I den tidligere ordning omfattede begrebet "gratis" alle kanaler, som modtagere ikke betalte over 25 kr. om måneden for. Denne uortodokse definition på "gratis" skyldtes ønsket om ikke at diskriminere mellem husstande, der modtog tv gennem kabelanlæg – og blev opkrævet et samlet beløb for en hel pakke af kanaler uden specifikation af de enkelte kanalers pris – og husstande, der modtog tv via satellit og blev opkrævet direkte af programleverandøren for hver enkelt kanal. En kabelkundes betaling kunne anses for at være gratis, idet den indgik i abonnementsafgiften, mens en satellitkunde rent faktisk betalte særskilt for sine kanaler.

Situationen er mere varieret i dag. På alle platforme sælges kanalerne i programpakker. I nogle tilfælde med mulighed for tilkøb af enkeltkanaler. Pakkestrukturen må formodes at være nogenlunde fælles for alle platforme, og der vil derfor ikke være den samme grund som tidligere til at fastsætte en kunstig grænse på 25 kr. pr. måned. Men

hvis man i stedet fastsætter, at alene reelt gratis – i betydningen ”free-to-air” – kanaler er kvalificeret, vil der opstå problemer med kanaler, som er gratis i nogle pakker, men ikke i andre.

Overvejelse: En tv-kanal defineres som ”gratis”, når den ikke koster husstanden mere end 30 kr. (inkl. moms), såfremt den sælges enkeltvis, eller når den indgår i en programpakke, hvor gennemsnitsprisen per kanal ikke overstiger 30 kr. pr.måned. Prisen på 30 kr. svarer til definitionen på en såkaldt ”high pay” kanal i bestemmelserne i bekendtgørelsen om fordeling af billedprogrammer i fællesantenneanlæg om ”must carry” og i Boxer TV’s tilladelse til distribution af digitalt jordbaseret tv.

Det vil i givet fald påhvile udbyderne af kanalpakkerne at oplyse over for tv-stationerne, hvad gennemsnitsprisen er for pakkernes kanaler.

Løsning af tvister

Den tv-station, der køber eneretten til en begivenhed uden selv at være i stand til at dække to tredjedele af husstandene, skal tilbyde rettighederne til en ”næsten landsdækkende” tv-station. I tilfælde af uenighed om, hvad der er den korrekte markedspris for rettighederne, skal der fastlægges en løsningsmekanisme – dvs. der skal være en instans med forstand på konkurrenceforhold og kompetence til at træffe afgørelse/komme med en udtalelse i sagen.

Det er hensigtsmæssigt at lægge vægt på, at den korrekte pris ikke nødvendigvis er identisk med den pris, eneretshaveren har betalt for rettighederne. Hvis den korrekte markedspris automatisk var lig købsprisen, ville der ikke være grund til at have en ordning som den beskrevne – så kunne man bare kræve, at alle tv-stationer havde ret til at byde på rettighederne, og så måtte den højestbydende vinde. Derved ville et væsentligt formål med ordningen gå tabt, nemlig at standse ”prisernes himmelflugt” på de store begivenheder, som alle skal have adgang til at følge i tv.

I den tidligere ordning var Konkurrencerådet – i praksis Konkurrencestyrelsen – pålagt den opgave at komme med en udtalelse om prisen efter konkurrenceloven om prisansættelse ud fra forholdene i et konkurrencebaseret marked, hvis en af parterne eller en domstol eller en administrativ myndighed bad om det. Der var således ikke tale om en *afgørelse* af en tvist, idet det var forudsat, at den forurettede part i tilfælde af fortsat uenighed efter den omtalte udtalelse måtte få afgjort sagen ved en domstol.

Overvejelse: Den skitserede tidligere ordning bibeholdes. De problemer, der opstod under den tidligere ordning, skyldtes i overvejende grad den britiske håndhævelse af tv-direktivets regler. Sådanne problemer forventes ikke at opstå igen, fordi der efterfølgende er skabt klarhed om reglerne i UK. Desuden vil den foreslåede grænse for, hvilke stationer der anses for ”næsten landsdækkende”, lukke Viasat og (formentlig) SBS ind i varmen, og det er de mest indlysende konkurrenter til DR og TV 2 på dette område.

Det er Radio- og tv-nævnet, der fører tilsyn med, at de danske tv-stationer overholder reglerne i radio/tv-loven. Efter loven kunne overtrædelse af reglerne give bøde eller inddragelse af sendetilladelsen under den tidligere ordning. Med hensyn til de danske tv-

stationer, der er etableret i UK, føres tilsynet af den tilsvarende britiske myndighed, Ofcom.

Vibeke G Petersen
Departementet